

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

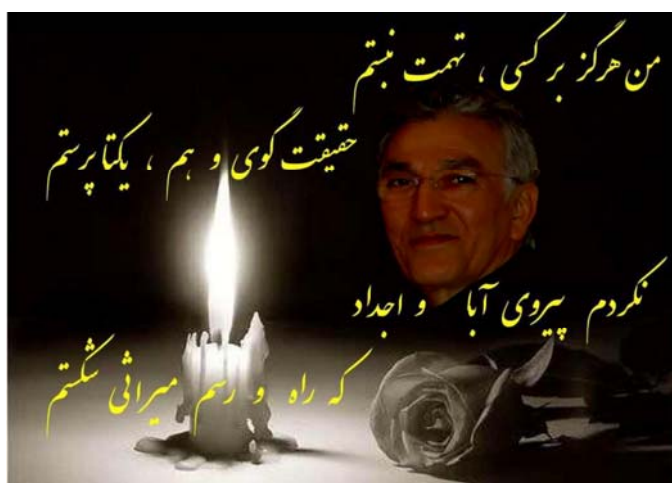
afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده

۰۷ نومبر ۲۰۲۰

زمان ملال

آری، به سر رسید، زمان ملال من زاندم که رفتی از دل و فکر و خیال من
رسم وفا نبود، که با لحن تُند و تیز... در نیمه شب تماس و به جنگ وجدال من
با حرف ناپسند و رکیک و سخیف و زشت کردی حرام، آنچه که بودی، حلال من
شاید، نَوی شَد ست، طلیگارِ حُسن تو از کهنه، دل بریده و گشتی مُحال من
بی حُرمتی فزون شد و تصمیم، این چنین هرگز ترا مباد، مجالِ وصال من
با عشوه و کرشمه و با ناز و با ادا باشی اگر چه در پی، قتل و قتال من
آرایش غلیظ و نگاه های بس رقیق آماج تیرِ غصه، فرستد به حال من
دیگر نه با شمایل، رنگین و آذرین در آسمانِ برگه، نباشی هلال من

زمانِ ملال

آری، به سر رسید، زمانِ ملالِ من
زاندم که رفتی، از دل و، فکر و، خیالِ من
رسم وفا نبود که باحن تُشد و تیسر
در نیمه شب تماش و، به جنگ و جدالِ من
با حرفِ نپسند و، رلیک و، نحیف و زشت
کردی حرام، آنچه که بودی، حلالِ من
شاید، نومی شدت، طلبگارِ حُسنِ تو
از کهنه، دل بریده و گشتی مُحالِ من
بی حرمتی فنون شد و، تصمیم، این چنین
هرگز ترا مباد، مجالِ وصالِ من
با عثوه و، کرشمه و، باناز و، با ادا
باشی اگر چه در پی، قتل و قتالِ من
آرایشِ غلیظ و نگاه های بس رقیق
آماج تیسرِ غصه، فرستد به حالِ من
دیگر نه باشایل، رنکین و، آذین
در آسمانِ برکه، نباشی هلالِ من